

KÄRANDE

STOP, Scandinavian TV Organisations against Piracy–Sweden Aktiebolag, 556488-3063,
Skårs led 3 B, 412 63 GÖTEBORG
Ombud: advokaten Thomas Carlén-Wendels,
Advokatfirman Konsultbyrån för Marknadsrätt AB,
Kungsgatan 48, 111 35 STOCKHOLM

SVARANDE

1. Sat teknik i Malmö AB, 556616-8992,
Ärtholmsvägen 20, 215 65 MALMÖ
2. M. G.

SAKEN

marknadsföring av avkodningsutrustning

DOMSLUT

1. Marknadsdomstolen förbjuder Sat teknik i Malmö AB och M. G., vardera vid vite av fyrahundratusen (400 000) kr att marknadsföra sådana kort som utpekas i *domsbilaga*, eller andra sådana kort som utgör avkodningsutrustning som enligt lag inte får överlåtas.
2. Sat teknik i Malmö AB och M. G. skall solidariskt ersätta STOP, Scandinavian TV Organisations against Piracy–Sweden Aktiebolag dess rättegångskostnader med etthundraåttiosextusenetthundrasjuttio (186 170) kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för Marknadsdomstolens dom till dess betalning sker. Av beloppet avser 162 250 kr ombudsarvode.

YRKANDEN

STOP, Scandinavian TV Organisations against Piracy–Sweden Aktiebolag (STOP) har yrkat att Sat teknik i Malmö AB (Sat) och M. G., var för sig, vid vite skall förbjudas att marknads-

föra sådan avkodningsutrustning som inte får överlåtas. STOP har även yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Sat och M. G. har bestritt STOP:s talan.

GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Bakgrund

STOP är ett av TV-industrin gemensamt bildat bolag med uppgift att skydda kodade tjänster från obehörig tillgång genom att bevaka och beivra olaglig hantering av olovlig avkodningsutrustning.

Sat är ett bolag som över Internet säljer diverse elektronikprodukter, bl.a. s.k. smartcards. Bolaget startade sin verksamhet i december 2001 och drivs av M. G. som även ensam utgör bolagets styrelse. Försäljningen har skett över bolagets webbplatser ”www.sat.nu” och ”www.isokort.nu”.

S.k. betal-TV bygger på abonnemang till skillnad från licens- och reklamfinansierad TV. För att utestänga andra än abonnenter sker därför sändningarna i kodad form. Endast abonnenter med auktoriserad avkodningsutrustning är behöriga att ta del av det kodade programinnehållet. Avkodningsutrustningen – vilken numer genomgående består av smartcards – tillhandahålls som en del av abonnemanget och får brukas av abonnenten under avtalstiden. Abonnenten är genom avtalsvillkor alltid förbjuden att överlåta eller på annat vis frångå sig avkodningskortet. Kortet används tillsammans med kabel- och satellitmottagare som antingen tillhandahålls av respektive TV-operatör som en del av abonnemanget eller finns att köpa som fri handelsvara på marknaden. Mottagarna innehåller i sig ingen avkodningsförmåga utan denna funktion ligger helt och hållet i avkodningskortet.

Vid sidan av de avkodningskort som tillhandahålls genom abonnemang förekommer även en illegal marknad för handel med ”piratkort”. Enligt lagen (2000:171) om förbud beträffande viss avkodningsutrustning (dekoderlagen) är det straffbart att i förvärvssyfte olovligen hantera avkodningsutrustning i avsikt att bereda någon utanför abonnentkretsen tillgång till innehållet i en kodad sändning.

”Piratkortet” förekommer på marknaden dels i form av färdigprogrammerade kort med programvara och aktuella krypteringsnycklar, dels som kort med tomma program- och minneskretsar. Till de sistnämnda korten hämtas programvara och krypteringsnycklar hem av kunden själv över Internet och överförs till det tomma kortet med hjälp av en liten kortläsare/skrivare som ansluts till datorn. Marknadsdomstolen har i tidigare avgöranden funnit ”tomma kort” utgöra olovlig avkodningsutrustning och meddelat förbud för fortsatt marknadsföring av sådana kort (MD 2002:15 och 2002:16).

Den i målet påtalade marknadsföringen av smartcards har skett över Sats webbplats ”www.sat.nu”. Med anledning av förprocessuella kontakter mellan parterna låg verksamheten på webbplatsen nere i ca två veckor i september 2002 för att senare återupptas på webbplatsen ”www.sat.nu/kort.html”. För tillgång till denna sida krävdes särskilt login och lösenord. Fr.o.m. den 22 oktober 2002 sker Sats försäljning av de i målet påtalade korten återigen över webbplatsen ”www.sat.nu”, vilken är tillgänglig för alla utan krav på särskilt login och lösenord. Sat och M. G. har gjort gällande att anledningen till att försäljningen under en tid upphörde var att STOP:s ombud övertygade bolaget om att försäljningen var olaglig men att bolaget därefter – genom egna efterforskningar – insåg att så inte var fallet.

STOP har i målet gjort gällande att de av Sat marknadsförda korten är – eller är att jämställa med – ”tomma kort” vilka saknar annat reellt användningsområde än att avkoda TV-sändningar.

Sat och M. G. har gjort gällande dels att de aktuella korten inte är tomma utan antingen färdigprogrammerade för användning i applikationen ”SmartIdea” eller av tillverkaren försedda med en testfil, dels att det numera finns ett stort antal legala applikationer för smartcards.

I målet är ostridigt att de påtalade korten kan användas som olovlig avkodningsutrustning på sätt som beskrivits ovan.

Parterna har härutöver anfört i huvudsak följande.

STOP

Närmare om webbplatserna

Sats webbplats ”www.sat.nu” har under en längre tid haft den utformning och det innehåll som framgår av domsbilagan. Sat har också under lång tid drivit motsvarande handel med piratkort från webbplatsen ”www.isokort.nu”. Från denna webbplats marknadsförs ”tomma kort” och där förekommer inga uppgifter om att korten skulle vara programmerade för ”SmartIdea”.

På webbplatsen ”www.sat.nu” finns vidare inlagt som ”Meta-Keywords” – dvs. sådana ord som önskas särskilt indexerade av sökmotorer – bl.a. orden ”piratkort”, ”parabolkort”, ”satellitkort” och ”avkodningskort”.

”Seriösa” smartcards och PCSC-kort

”Seriösa” smartcards är numera frekvent förekommande som bank-/bankomat kort, cashkort, telefonkort, låskort osv. Karakteristiskt för dessa kort är att de är anpassade för sitt speciella användningsområde samt till helt övervägande del används i tillämpningar där det ställs krav på säkerhet och på begränsning av åtkomsten till den information som finns på kortet eller som kortet skall ge tillgång till. Vidare tillhandahålls korten regelmässigt av tillverkaren eller leverantören av applikationen. De är då specialanpassade, i såväl hård- som mjukvara, för den aktuella tillämpningen och försedda med specifika spärrar som skall omöjliggöra, eller i vart fall försvåra, alternativ användning eller annan manipulation.

Det förekommer även en annan typ av smartcards på den öppna marknaden, s.k. PCSC-kort (Personal Computer Smart Card). Dessa kort följer en standard som tagits fram av ett antal större dator- och programtillverkare, bl.a. Microsoft, för att tillgodose en förväntad ökad marknad för apparater för personligt bruk i samband med datorer. Dessa kort följer den industriella standarden för smartcards (ISO 7816) och kan programmeras med en vanlig standardiserad ”ISO 7816-programmerare”, t.ex. den populära ”Towitoko”.

”Seriösa” smartcards tillverkas och levereras av ett relativt begränsat antal producenter i världen, bl.a. Siemens, Philips, Atmel och Motorola. Med hänsyn till att dessa kort närmast uteslutande används i tillämpningar som fordrar hög grad av sekretess och säkerhet sker för-

säljning och distribution under väl kontrollerade former. I praktiken fordras att en köpare visar på en legitim användning av korten. I stor utsträckning levereras sedan korten från tillverkaren specifikt anpassade och programmerade för kundens användningsområde. Med undantag för PCSC-korten förekommer över huvud taget ingen öppen marknad för smartcards.

”Piratkort”

”Piratkort” är relativt enkla att tillverka. De är uppbyggda av standardkomponenter – en mikroprocessor och en minneskapsel. De saknar helt inbyggd säkerhet och spärrar mot manipulation. Detta är också själva poängen med ”piratkort”, eftersom dessa skall kunna manipuleras för att emulera (härma) kort avsedda för andra specifika användningsområden. I praktiken tillverkas dessa kort av ett begränsat antal tillverkare baserade i Asien. På den ”synliga” marknaden för färdigprogrammerade ”piratkort” torde ännu endast förekomma kort för avkodning av TV-signaler. Även tillverkning och distribution av ”tomma piratkort” sker i praktiken uteslutande i samma syfte. Tillverkarna av ”piratkort” framhåller vidare regelmässigt dessa korts höga minneskapacitet, eftersom de algoritmer som används vid avkodning av TV-sändningar kräver mycket minne. Hög minneskapacitet möjliggör även att fler kanaler kan avkodas med samma kort.

De i målet påtalade korten

De kort som säljs över Sats webbplats är dels kort med Pic-processorer från Microchip – vilka är kort av samma typ som de som tidigare varit föremål för Marknadsdomstolens prövning – dels s.k. Funcards med ATM-processorer från ATMEL. De senare korten har emellertid samma programmeringsarkitektur som ”Pic-korten”, dvs. de har den för ”piratkorten” och från ISO 7816-standarden avvikande omvända ledningsdragningen för programmering. Med hänsyn härtill kan inte ”piratkorten” programmeras med standardprogrammerare och omvänt kan inte heller PCSC-korten programmeras med de speciella programmerare som används vid programmering av ”piratkort”.

STOP har låtit det danska forsknings- och utredningsinstitutet, UNI-C, analysera smartcards som STOP beställt och erhållit från Sat i juli 2002 respektive mars 2003. Resultaten av dessa undersökningar visar att korten är tomma eller i vart fall inte programmerade för någon annan applikation än olovlig avkodning av TV-program.

Vid en husrannsakan hos en av Skandinavians större, men absolut inte ende, grossist beträffande "piratkort" har påträffats fakturor utställda på Sat avseende leveranser av olika typer av "piratkort". Av dessa fakturor framgår att Sat vid 17 tillfällen under år 2002 inhandlat totalt 93 160 st. "piratkort" från denna grossist. Det finns inget annat användningsområde än olovlig avkodning av TV-program som kan efterfråga sådana mängder av kort från ett postorderföretag som Sat.

Medverkansansvar

Sat är ett litet bolag. Antalet anställda är inte känt och någon årsredovisning finns inte registrerad hos Patent- och registreringsverket. M. G. är ensam styrelseledamot i bolaget och verksamheten drivs uppenbarligen från hans bostad. Det måste följaktligen antas att M. G. är starkt involverad i verksamheten.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis gör STOP gällande att den påtalade marknadsföringen strider mot dekoderlagen, till följd varav denna i enlighet med legalitetsprincipen inom marknadsrätten skall anses som otillbörlig. Ett förbud skall därför meddelas i enlighet med Sats yrkande. Med hänsyn till vad som anförts om M. G. bör ett förbud även omfatta honom personligen.

Sat och M. G.

Smartcard-tekniken

När Sat startade sin verksamhet började smartcard-tekniken att tillämpas fritt inom allt fler områden. Detta gjorde tekniken intressant och Sat insåg dess potential. Enligt Sats uppfattning kommer alla att i framtiden ha ett smartcard med integrerad information såsom persondata, pengar, nycklar, pass, m.m. Sats ambition är att medverka i utvecklingen av denna teknik för att kunna bidra till att göra vardagen lite lättare för bolagets kunder.

Smartcards kan användas tillsammans med ett antal olika applikationer. De som tillverkar dessa applikationer har än så länge gjort detta i liten skala, men dessa verksamheter kommer att expandera i framtiden.

Sats försäljning av smartcards

Sat säljer inga tomma smartcards. De ”Guldkort” som bolaget säljer är programmerade med mjukvara för applikationen ”SmartIdea” och den senaste leveransen av samtliga ”funcards” är programmerade med en testfil som tillverkaren lagt in på korten för att testa om dessa är hela. Samtliga kort följer och ”svarar på” ISO 7816-standarden.

Den bevisning som STOP åberopat i denna del – intygen från UNI-C – är inte tillförlitlig eftersom korten kan ha raderats eller manipulerats av STOP innan de kom UNI-C tillhanda. STOP:s påstående att det inte finns någon annan mjukvara tillgänglig på Internet än sådan som används för olovlig avkodning av TV-program är felaktigt, t.ex. finns programvaran för ”SmartIdea” tillgänglig på Internet.

De smartcards som Sat säljer är framtagna för att konsumenter och näringsidkare skall kunna utveckla kort som är anpassade för just deras krav. Kortet levereras med olika typer av minnen och processorer så att kunden själv kan välja det kort som passar bäst. När kunden sedan utvecklat ett stabilt system och därvid fått klart för sig vilka krav som ställs på korten kan tillverkning ske med billigare kort. För det fall kunden ställer särskilda krav på säkerhet kan samtliga kort lässkyddas och dessutom är det möjligt att kryptera den information som läggs in på korten.

PCSC-standarden är i första hand inte framtagen för låssystem och standarden har vissa begränsningar. Det finns därför åtskilliga företag i branschen som inte använder sig av denna standard utan istället har valt att utveckla egna system.

På Sats webbplats ”www.sat.nu” finns ingen information eller uppmaning till kunderna att nyttja bolagets produkter för olovlig avkodning av TV-program. Sat svarar inte heller på frågor angående sådan användning av bolagets smartcards. Försäljningen på webbplatsen ”www.isokort.nu” har upphört. De ”Keywords” som STOP hittat på Sats webbplats har funnits på en undersida till huvudsidan där kunder och andra personer kan ladda hem mjukvara till bolagets programmerare och har inget med försäljning att göra. Sat kände inte till förekomsten av de aktuella sökorden och dessa togs bort samma dag som bolaget fick kännedom om dem. Förklaringen till att sökorden fanns på sidan måste vara att den person som hjälpte Sat med att tillverka webbplatsen kopierade vissa delar från en annan webbplats.

Det är riktigt att Sat köpt och sålt kort i den omfattning som STOP påstått. Anledningen till att efterfrågan på Sats smartcards är hög är emellertid att korten förbrukas när Sats kunder använder dem på sätt som beskrivits ovan.

Det finns många webbplatser på Internet som behandlar illegal verksamhet såsom exempelvis kopiering av DVD- och CD-skivor. Det är vidare allmänt känt att dessa webbplatser länkar till andra webbplatser där man kan köpa helt vanliga produkter som kan användas i det aktuella illegala syftet. Sat känner till att det finns webbplatser beträffande olovlig avkodning av TV-program som länkar – eller har länkat – till bolagets webbplats. Sat har dock så långt möjligt försökt förhindra förekomsten av sådana länkar.

Legala användningsområden för Sats smartcards

De smartcards som Sat säljer kan bl.a. användas tillsammans med applikationerna ”SmartIdea”, ”Microguard”, ”Smartcoin”, ”Kortlås” samt ”Smartkey OSL och UPL”.

”SmartIdea” är ett låssystem för datorer som ger kunden möjlighet att använda ett smartcard istället för ett lösenord för att få tillgång till datorn. Detta system har stora fördelar i miljöer där många vistas samtidigt, t.ex. på företag och i skolor. Systemet går visserligen att koppla ur men då krävs att man kan öppna datorns chassi, vilket inte är möjligt om datorn är installerad i en stålbur som ofta är fallet i de aktuella miljöerna. Produkten tillverkas av ”3 Emme System” och marknadsförs på Internet. ”SmartIdea” levereras med ett kort och om kunden önskar flera kort kan dessa beställas antingen från ”3 Emme System” eller från Sat. Samma tillverkare marknadsför även låset ”Microguard” och betalningssystemet ”Smartcoin”.

”Kortlås” är en fungerande låsanordning som levereras i byggsats från ett bolag som heter Brinck. Sat löder sedan ihop låset innan försäljning sker till kund. ”Kortlås” fungerar endast tillsammans med ett kort med Pic16F84 mikrocontroller, såsom exempelvis Sats ”Guldkort” eller ”Bluecard”, eftersom filen som skall programmeras in på korten endast fungerar tillsammans med dessa kort.

”Smartkey OSL” är ett dörrlåssystem som används inom t.ex. hotellbranschen. Produkten består av ett ”smartcardlås” inklusive dörrhandtag och låssystem. ”Smartkey UPL” är en fristående låsanordning till dörrar, garage, portar m.m. Produkterna tillverkas av AMT Europé

GmbH och säljs över Internet. Produkterna är båda utvecklade för att fungera endast tillsammans med ”Guldkort”, ”Silvercards” och ”Funcards”.

Sats smartcards kan även användas som lagringsmedia för digital information, som stämpelkort till stämpelklocka, som pollett i biltvättsautomater och som minneskort med inställningar för olika parametrar, t.ex. i styrboxar till förbränningsmotorer.

STOP

STOP har genmält i huvudsak följande.

Såvitt avser Sats påstående om att det varit möjligt för STOP att manipulera de kort som UNI-C analyserat kan påpekas att det av det senare intyget från UNI-C framgår att försändelsen, som STOP erhållit från Sat och vidarebefordrat för undersökning, mottagits i obrutet skick av UNI-C. STOP överlåter härutöver till Marknadsdomstolen att bedöma sannolikheten av att STOP skulle ha förfalskat den i målet åberopade bevisningen.

Beträffande de produkter som Sat – efter att med hjälp av Internet ha ”dammsugit” marknaden – gjort gällande finns på marknaden och kan fås att fungera tillsammans med smartcards kan följande anföras.

STOP vitsordar att det hos ett par säljare av ”piratkort” i Sverige finns en apparat vid namn ”SmartIdea” som anpassats för att fungera tillsammans med ”piratkort”. Produkten är en fullt fungerande anordning för att ”låsa/låsa upp” en persondator med hjälp av ett smartcard. Den säkerhet som ”SmartIdea” ger är dock starkt begränsad eftersom hela anordningen lätt kan avlägsnas eller kopplas förbi. Därtill kommer att de låsfunktioner som ”SmartIdea” kan erbjuda redan finns inbyggda i alla ”windowsprogram”. I moderna datorer finns också låsfunktioner i datorns startsystem (BIOS). I ljuset av det sagda menar STOP att ”SmartIdea” egentligen inte har något berättigande. För ca 1 600 kr ger den samma funktioner – men med sämre säkerhet – som de som redan finns i de flesta datorer. Dessutom levereras ”SmartIdea” med ”riktiga smartcards” och extra kort kan beställas från tillverkaren. Det finns därför inget behov av att inköpa ”piratkort” för att användas tillsammans med ”SmartIdea”. ”Piratkorten” är också överdimensionerade i fråga om minneskapacitet och därför dyrare än de som levereras av tillverkaren. STOP menar – mot bakgrund av det anförda – att en teoretisk möjlig användning av ”piratkorten” tillsammans med produkten ”SmartIdea” inte för-

ändrar det förhållandet att kortens helt avgörande användningsområde är olovlig avkodning av TV-program.

Produkterna "Microguard" och "Smartcoin" är – till skillnad från "SmartIdea" – inte avsedda att användas tillsammans med "piratkort", vilket framgår av den information som lämnas på "3 Emme Systems" webbplats.

Vad gäller produkten "Kortlås" har STOP inte kunnat utröna om denna produkt går att montera till ett fungerande lås och – om så är fallet – om den fungerar tillsammans med "piratkort".

Produkterna "Smartkey OSL och UPL" har Sat funnit på en webbplats tillhörig bolaget AMT, som är en asiatisk tillverkare av "piratkort". STOP har försökt få besked om dessa lås från AMT i Tyskland utan att få annat än vaga uppgifter till svar. STOP har även tidigare – utan framgång – försökt beställa låsen från AMT. Under april 2002 levererades dock låset "Smartkey OSL" till STOP. Utöver själva låset innehöll kartongen tre lösa "piratkort" av den typ som AMT tillverkar och säljer samt visst stötdämpande material. Den del som skall sitta på dörrens insida, dvs. låsvred och beslag, medföljde inte. Inte heller medföljde någon instruktion eller annan skriftlig handling om låsens funktion och programmering. Sådana instruktioner finns inte heller tillgängliga på AMT:s webbplats och har inte kunnat lämnas muntligen av företrädare för AMT. Produkten "Smartkey UPL" har fortfarande inte levererats till STOP. Med hänsyn till vad som anförts i denna del gör STOP gällande att "Smartkey OSL och UPL" – i den mån produkterna över huvud taget kan fås att fungera med de levererade korten – är rena bluffprodukter, vars enda syfte är att legitimera användningen av de "piratkort" AMT säljer.

BEVISNING

Parterna har åberopat skriftlig bevisning.

DOMSKÄL

Enligt 4 § dekamerlagen avses med avkodningsutrustning sådan utrustning eller programvara som utformats eller anpassats för att göra en tjänst som omfattas av lagen tillgänglig i tolkningsbar form. TV-sändning är en sådan tjänst. Enligt lagen får avkodningsutrustning inte

yrkesmässigt eller annars i förvärvssyfte tillverkas, importeras, distribueras, säljas, hyras ut, innehas, installeras, underhållas eller bytas ut i syfte att göra en tjänst som omfattas av lagen tillgänglig i tolkningsbar form utan tjänsteleverantörens godkännande. Lagen, som föranletts av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG, ersatte en tidigare lag med samma namn (SFS 1993:1367). Den nya lagen innebär dock inte någon ändring i sak i nu aktuellt avseende.

Marknadsdomstolen har i avgörandena MD 2002:15 och 2002:16 funnit s.k. tomma kort utgöra olovlig avkodningsutrustning. Till grund för denna slutsats låg utlåtanden från Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) och uppgifter från den person vid SKL som utförde de aktuella undersökningarna. Marknadsdomstolen fann i dessa avgöranden – mot bakgrund av uppgifterna i utlåtandena och nämnda vittnesmål och i avsaknad av utredning som talade i annan riktning – att de undersökta korten var konstruerade för att avkoda TV-sändningar och att de rimligen inte hade något annat praktiskt användningsområde, till följd varav korten omfattades av förbudet i dekoderlagen.

I förevarande mål har emellertid Sat och M. G. gjort gällande dels att korten inte är tomma utan att de antingen säljs färdigprogrammerade för att användas tillsammans med produkten ”SmartIdea” eller är försedda med en testfil, dels att det numera finns ett stort antal legala applikationer för smartcards av den typ som bolaget säljer.

Beträffande den första invändningen gör Marknadsdomstolen följande bedömning.

Av de av STOP åberopade undersökningarna utförda av UNI-C, vilka omfattat totalt tio olika kort, framgår att åtta av dessa kort varit tomma och två kort innehållit viss data hänförlig till kommunikation med dekoder. Sats och M. G:s invändning om att STOP kan ha manipulerat de kort som UNI-C undersökt motsägs vidare, på sätt STOP framhållit, av det senare utlåtandet från UNI-C och är därutöver av sådan beskaffenhet att Marknadsdomstolen lämnar invändningen utan avseende. Vid dessa förhållanden och i avsaknad av utredning som talar däremot måste det anses utrett att de påtalade korten inte är programmerade på sätt Sat och M. G. gjort gällande samt att korten väsentligen är av samma typ som de kort som tidigare varit föremål för Marknadsdomstolens prövning.

När det sedan gäller frågan om det numera finns legala användningsområden för smartcards av ifrågavarande slag gör Marknadsdomstolen följande bedömning.

Sat och M. G. har i denna del endast åberopat utskrifter från olika webbplatser med viss information om de närmare angivna produkterna. Bevisvärdet av dessa utskrifter måste anses som mycket lågt. Därtill kommer att flera av produkterna i sig är sådana att det enligt domstolens mening knappast kan föreligga något större behov av att köpa de aktuella korten från Sat. Inte heller vad Sat och M. G. själva anfört tyder på att så skulle vara fallet. Av de av STOP åberopade fakturorna framgår emellertid att Sat under år 2002 inhandlat så mycket som drygt 90 000 kort från en leverantör. Dessutom är den omständigheten att ord som "piratkort" osv. förekommit som "Keywords" på Sats webbplats ytterst besvärande för Sat. Därtill kommer också att STOP:s beskrivning av de påtalade kortens funktion och begränsningar vinner stöd av den utredning bolaget åberopat i målet. Vid nu angivna förhållanden ger utredningen i förevarande mål inte anledning att göra annan bedömning än den domstolen gjort i ovan nämnda avgöranden, dvs. att de påtalade korten är konstruerade för att avkoda TV-sändningar och att de rimligen inte har något annat praktiskt användningsområde. Försäljningen av korten omfattas därför av förbudet i dekamerlagen.

Som domstolen framhållit i bl.a. de tidigare avgörandena beträffande kort av ifrågavarande slag är marknadsföring som sker på ett sätt som står i strid med tvingande lagstiftning att anse som otillbörlig i marknadsföringslagens (1995:450) (MFL) mening. Sat skall därför förbjudas att marknadsföra sådana kort som domstolen nu funnit utgöra avkodningsutrustning.

Med hänsyn till att M. G. är ensam styrelseledamot i bolaget måste han antas ha haft ett bestämmande inflytande i bolaget och tagit aktiv del i dess marknadsföring (se 14 § andra stycket MFL, jfr bl.a. MD 2002:33). Ett förbud bör därför även meddelas M. G. personligen.

Vid ovan angivna bedömningar skall STOP:s yrkande om förbud bifallas, dock bör ett förbud formuleras så att det avser de i målet påtalade korten eller andra sådan kort som utgör avkodningsutrustning som enligt lag inte får överlåtas.

Vite

Ett förbud skall förenas med vite om det inte av särskilda skäl är obehövligt (19 § MFL). Sådana särskilda skäl föreligger inte.

Rättegångskostnader

Vid denna utgång i saken är Sat och M. G. skyldiga att solidariskt ersätta STOP dess rättegångskostnader. Det av STOP yrkade beloppet får anses skäligt. STOP:s yrkande skall därför även i denna del vinna bifall.

På Marknadsdomstolens vägnar

C H Fallenius

Ledamöter: Christer Fallenius, ordförande, Ingrid Larén Marklund, Per Eklund, Jonas Häckner, Marianne Reuterskiöld och Anders Stenlund. Enhälligt

Sekreterare: Johan Rosén